

Otec biskup Müller v Hostouně: Atheismus rozděluje – víra sdružuje

(Sudetsko-německé noviny, Heimatbote, Vlastenecký kraj Horšovský Týn (26), 29.06.2007)

Dne 8. června 2007 se shromáždila obec odsunutých hostouňských k slavení Mše svaté v hostouňském kostele sv. Jakuba. Otec biskup Gerhard Ludwig Müller z Řezna byl hlavním celebrantem této pontifikální mše svaté.

Za zmínku stojí dvě kostelní korouhve při hlavním portálu. Tyto dvě korouhve byly darem hostouňské farnosti, která disponuje jen s omezenými finančními prostředky. Při červencové slavnosti sv. Jakuba budou tyto korouhve opět použity.

Harmonická souhra mezi varhanami a žesťovými nástroji zaručila slavnostní provedení mše podle Schuberta (nebo schubertovské mše). Varhaníkem byl Christian Stippler z německého města Ingolstadt a dechová kapela pana Aloise Leckera z Furth im Wald, která byla zastoupena sedmi hudebníky.

Otec Josef Prchal, jezuita a místní administrator Hostouna, pozdravil na začátku bohoslužby řezenského diecézního biskupa. Katedrální děkan Emil Soukup z Plzně tlumočil srdečný pozdrav plzeňského biskupa Františka Radkovského. Dnešní Hostouň se totiž nachází v plzeňské diecézi, jenž je partnerskou diecézí Řezna.

Při Gloria.

Dalšími koncelebranty byli: farář Richard Meier a kaplan Georg Schwägerl z německého Furth im Wald a farář Marek Baron z Waldthurnu, který v roce 2004 podepsal partnerskou smlouvu s Hostounem. Nová bílá mešní roucha, která si koncelebranti oblékli, jsou darem, který hostouňští odsunutí předali farnosti Hostouň.

První čtení v českém jazyce četl nový kostelník hostouňského kostela Jiří Beneš. V německém jazyce zaznělo druhé čtení z úst pana rady Gustava Egerera. Po slavnostním aleluja a po průvodu s Evangeliářem hlásal jáhen Janusz Szubartowicz (farnost Waldthurn) radostnou zvěst z Lukášova evangelia.

Průvod s Evangeliářem.

„Víra v Boha sdružuje a buduje, naproti tomu ateismus lidi rozděljuje a vede do propasti“, podotýkal řezenský biskup ve své homilii. Jak pravil otec biskup Gerhard Ludwig, že ateističtí ideologové 20. století, komunismus a národní socialismus ukázali, že popírání Boha vede k nenávisti, nepokoji, k válce a ke zkáze. V partnerství obou diecézí lze konkrétně prožívat, jak křesťanská víra sjednocuje.

„Bez křesťanské víry v Boha Stvořitele, Spasitele a Smířitele lidí neexistuje žádná nová Evropa“, řekl dále biskup Gerhard Ludwig. „Jinak se opět dostaneme tam, kam nás ateistické diktatury v minulém století dovedly.“ Křesťanství není nějaký zastaralý pohled na svět, tak jak komunisti, nacionalisti a jiní opakovaně tvrdili a tvrdí. „Proto chceme se na tomto místě společně modlit za nové letnice“, pravil Otec biskup Gerhard Ludwig.

Biskup Müller při homilii.

Přímlyvy byly vysloveny střídavě v českém a německém jazyce, a to paní radou Annou Bernhardtovou a panem radou Walterem Rothmeierem. Veškeré úryvky z Písma svatého a mešní

modlitby byly vzaty z votivní mše pro uprchlíky a odsunuté z vlasti. Také eucharistickou modlitbou „O smíření“ mělo být podotknuto, že se staří a noví hostouňští přibližují a nesetrvávají ve studené válce.

Před slavnostním apoštolským požehnáním otce biskupa děkoval zástupce Stefan Stippler všem zúčastněným za jejich hojnou účast a věrnost městu Hostouň. Jmenovitě byli pozdraveni starosta Hostouna, Miroslav Rauch, a starosta města Waldthurn, Josef Beimler. Zvláštní poděkování směřovalo waldtuhrnerským ministrantům, nejen za jejich službu u oltáře, ale též za jejich vlastnoruční namáhavé vyzvánění pomocí starých těžkých hostouňských zvonů před začátkem bohoslužby.

Po zpěvu „Singet Lob und Preis“ následoval průvod k hostouňskému hřbitovu. Ulice, které vedly z kostela na hřbitov, byly policií uzavřeny pro nákladní dopravu. Na cestě k hřbitovu hrála dechová kapela Te Deum. Na hřbitově proběhla krátká pobožnost za zemřelé.

Na hřbitově.

Po církevní slavnosti následovala slavnost v obci. Na radnici pozdravil hostouňský starosta Miroslav Rauch řezenského biskupa, který se podepsal v Zlaté knize návštěvníků. Otec biskup podotkl, že v posledních desetiletích bylo „zahojeno mnoho ran“ ve vztahu mezi Němci a Čechy, které byly způsobeny druhou světovou válkou a odsunem sudetských Němců. „Směřujeme k nové Evropě. My jako katolická Církev spojujeme mnoho národů a dáváme v tomto směru dobrý příklad.“ Otec biskup přál všem obyvatelům Hostouň Boží požehnání, „ abychom všichni směřovali do dobré budoucnosti“.

Zápis do Zlaté knihy.

V plně obsazeném sále hostouňského kulturního domu vyslovil otec biskup modlitbu před společným obědem. Tradičně se podávala vepřové s knedlíkem a zelím a k dezertu mazance.

Sál v hostouňském kulturním domě.

Odpoledne ukončili hostouňští svůj rodácký den nešporami v kostele Bolestné Panny Marie Hostouňské. Dřevěná madona pochází z druhé poloviny sedmnáctého století. Nacházela se v dřevěné kapliče poblíž městečka. Tato soška byla v širokém okolí hojně uctívána, což arcibiskupská konzistoř těžko nesla a v roce 1727 nařídila, aby se soška přemístila do farního kostela. Arcibiskupská komise navštívila Hostouň v následujícím roce a měla za úkol prověřit zázrak, který se připisoval této sošce. Na základě podkladů a zpráv pražskému arcibiskupství byla podle vší pravděpodobnosti potvrzena zázračná moc této sošky. Od té doby se soška Bolestné Panny Marie mohla oficiálně uctívat.

Nešpory.

Nešpory předsedal katedrální děkan plzeňské diecéze Emil Soukup, protože na Otce biskupa Millera čekaly další povinnosti v Řezně. Ve své promluvě vyprávěl o svých kaplanských letech v okolí

Tauseru a předložil všechny potřeby a prosby s důvěrou pod ochranu hostouňské Bolestné Matky Boží.

Na varhany hrál znovu Christian Stippler a schóla se skládala z farářů Richarda Meiera, Marka Barona, kaplana Georga Schwägerla, zástupce Stefana Stiplera a pana rady Konstantina Pieria

Hostouňský oltář.

Při zpěvu Magnificat (Kantikum Panny Marie) okouřil katedrální děkan jak oltář, tak milostnou sošku. Celé shromáždění se na závěr nešpor postavilo před milostnou sošku, aby tam prostřednictvím zpěvu Salve Regina vyprosilo ochranu Panny Marie.